

MEISJESROMANS.

Clemence Bauer die ook zooveel heeft geschreven voor onze kleinere meisjes, geeft in haar „Boek voor oudere meisjes”: „*Haar Vaders Dochter*” iets heel moois. Het boek heeft vier platen van Miep de Feijter en een byzonder geslaagde omslagteekening, benevens een keurige, zwart linnen band, met gouden ornament. Het is uitgegeven bij van Goor, den Haag en kost F 2.90. Het formaat van 't boek is anders dan anders, bijna vierkant, wat er een aparte beking aan geeft.

Tine is een moederloos Professorsdochtertje. Met vader woont ze in een veel te groot huis. De „juf”, die er met een dienstbode is, weet geen sfeer te scheppen. De meisjes van Tine's klas kunnen er zich niet thuis voelen en dan trekt Tine zich hooghartig van hen terug. Maar er komt troost in Tine's eenzaam leven. Ze moet bijlessen Duitsch hebben en de nieuwe Duitsche leerares is toch wel zó'n schat. Nu ondergaat Tine's leven en zijzelf een gedaante-verwisseling. Nu krijgt ze wél vriendinnen. Maar dan gaan booze tongen aan 't werk. Tine zou de lieveling zijn van Juffrouw Frijlink. En als Engelsche tante Audrey komt logeeren, overstemt haar booze tong alle andere. Juffrouw Frijlink wil de vrouw van den beroemden professor worden. Dààrom al die zorg om Tine, al die „Liefdoenerij. Voor Tine wordt het nu een vreeselijke tijd. Ze laat zich beïnvloeden. Zóó verdwijnt gaandeweg weer alle zonneshijn uit haar leven en wordt het nog eenzamer, nog stiller, nog kouder dan vroeger.

Juffrouw Frijlink komt er achter en wil nu weg naar een betrekking in Amsterdam. Doch de professor kan haar waarlijk niet meer

missen — en O! hoe gaarne blijft ze — Tine's trots en afweer zijn niet dadelijk overwonnen. Maar toch wordt alles goed.

Het eind van het verhaal doet ons de tweede mevrouw Coornvelt al zien als grootmoeder. Tine is getrouwd, heeft haar eerste kindje, heeft haar eigen geluk gevonden, dat altijd door verhoogd wordt door het aanschouwen van haar Vaders geluk.

„*Puck zet door*” door A. Was-Ozinga Geïllustreerd door Hans Borrebach. F 2.75. Uit. Gebr. Kluijffman, Alkmaar.

„*Puck*” is de dappere Eveline Ree van Gerdijk, die vader en moeder tegelijk moet missen door een vliegtuigongeluk. En dan blijkt, dat Vaders zaken hopeloos in den war waren. Vele slachtoffers heeft hij, zij 't buiten zijn schuld, gemaakt. Bij één dezer, zijn stiefbroer, moet Puck wel in. Ach, oom Victor is lief genoeg voor haar, Maar tante Mathilde, Victors gewezen huishoudster, laat het nichtje dubbel en dwars boeten voor de verschrikkelijke verandering, ook in 't leven van Victor en Mathilde. Puck houdt zich schuil voor al haar oude vrienden en vriendinnen, want ze wéét, dat eenige dier families óók door haar Vader in zware zorgen zijn gebracht. Tot wanhoop gedreven door tante Mathilde, neemt Puck een betrekking als dienstmeisje aan en „zet door”. Hoe schitterend is het milieu beschreven, waarin de dappere Puck nu komt. De kleine Joke, die als een jolige, handige kabouter het nieuwe meisje inleidt, omdat de altijd met migraine sukkelende moeder het niet doen kan. De heerlijke tweeling, de student Lex, die eerst wat heel erg uit de

hoogte doet tegen Puck, maar gaandeweg haar zelfs helpt bij te zware karweien. En dan is daar de lieve lijderes Tine — Al te zwaar lijkt het werk, al te veel en te uiteenlopend Pucks bezigheden, maar ze blijft doorzetten. Welk een heerlijke troost vindt ze in het molenhuis, waar een lief dienstmeisje, haar vriendinnetje geworden, haar mee heen neemt! Hoe geheel apart is daar de figuur van den jongen molenaar, Peter. Hij deed me denken aan den onvergetelijken David uit „de Hand aan de Ploeg” van Louise Alcott. Een wijsgeer. Een vast, rustig mensch. Hij vraagt Puck ten huwelijk: „Ik zou het graag willen en dan had je weer een thuis”. En als Puck haar liefde niet schenken kán, omdat die allang behoort aan Dick Fraser, schoon ze wanhoopt aan hun beider vereeniging dan zorgt hij, dat ze blijft komen op den molen en dat ze zich veilig zal blijven voelen in zijn vriendschap.

Mevrouw Was — Ozinga heeft in de episode van 't molenhuis en 't eenvoudige leven der familie Hoving daarin, met hun warme, zuivere harten klaar voor ieder-in-nood, iets heel moois geleverd.

Puck's pad kruist telkenmale dat van Dick. Na veel misverstand, natuurlijk meende Puck, dat hij niets van een dienstmeisje wou weten en daarom hun kiemende liefde uit den goeden tijd verloochende, worden Puck en Dick toch een paar en genieten van een geluk, te schooner, omdat er zoo om is gestreden.

Deze twee boeken en de drie in het vorige nummer beschreven beveel ik in Uw belangstelling aan. Ze zijn alle vijf zeer mooie geschenken voor Uw „oudere meisjes”.

S. LUGTEN - REVS.

Anke Servaes — Kinderzaal. Baarn, Hollandia-drukkerij. Ing. f 3.25, geb. f 3.90.

Zeer goed getroffen zijn in dit boek de ziekenhuissfeer, de wisselwerking verpleegster-patiënt en de onderlinge verhouding van het verplegend personeel. Schrijfster typeert met een enkele aanduiding stemming en persoonlijkheden op rake en gevoelige wijze, vooral die van haar kleine patiënten, waarvan sommigen den lezer ongetwijfeld zullen bijblijven. Maar o. i. was het boek beter geweest als schetsenbundel, nu is het een „roman” genoemd, en om aan de

Mijn vrouw had gelijk:

DE „4-VOUDIGE PROEF” BEWEEST HET.

1 Omdat ik niet op mijn gezondheid lette, gaf mijn vrouw mij 's avonds eens Koffie Hag, zonder dat ik het wist. En wat denk je wel? Ik heb zeldzaam genoten en merkte absoluut geen verschil met andere fijne koffie.

2 Ik meen nu natuurlijk, dit genot weer met een slapelozen nacht te moeten bekopen. Maar mis hoor! Ik heb geslapen als een roos! „Zie je wel, dat ik geen last heb van de coffeine”, pocht ik den anderen morgen en vroeg direct weer koffie.

3 Bij het ontbijt heb ik hem weer flink geraakt: 2 of 3 kopjes minstens! En gewerkt, dat ik dien morgen heb, als een machine! Zoo heerlijk fit voelde ik me! Nou, later hoorde ik dan, dat ik coffeine-vrije Koffie Hag gedronken had.

4 Toen keek ik wel even op mijn neus, maar toen mijn vrouw me liet zien, hoe prachtig het aroma van Koffie Hag in de nieuwe Super-vacuüm-verpakking geconstrueerd wordt, toen heb ik haar een klinkende aanbeveling gegeven voor haar goede zorgen.

KOFFIE HAG, de exquise melange voor den fijnproever, kost thans nog slechts fl. 1.-, terwijl Sanka W, de nieuwe Wiener Mocca-melange reeds voor 85 cents verkrijgbaar is. Beiden zijn gegarandeerd coffeinevrij - dus absoluut onschadelijk voor hart en zenuwen - en verpakt in het moderne luchtledige vacuumblik, een waarborg voor 100% versheid.

Genot en gezondheid door Koffie Hag!